

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Ewelina Dzierżak
Protokolant:	sekr.sądowy Kamila Stępień

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2022 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. K. i M. K. (1)

przeciwko M. K. (2)

o podwyższenie alimentów

I. alimenty od M. K. (2) pesel (...) na rzecz Z. K. pesel (...), których wysokość ustalona była ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 17 lipca 2019 roku w sprawie IC 2452/18 na kwotę po 800 (osiemset) złotych miesięcznie podwyższa z dniem 26 lipca 2022 roku do kwoty po 950 (dziewięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do rąk matki małoletniej powódki M. R. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. alimenty od M. K. (2) pesel (...) na rzecz M. K. (1) pesel (...), których wysokość ustalona była ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 17 lipca 2019 roku w sprawie IC 2452/18 na kwotę po 700 (siedemset) złotych miesięcznie podwyższa z dniem 26 lipca 2022 roku do kwoty po 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do rąk matki małoletniej powódki M. R. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

IV. oddała powództwo w pozostałej części;

V. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi i znosi wzajemnie między stronami koszty procesu;

VI. wyrokowi w punkcie I (pierwszym) i III (trzecim) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Ewelina Dzierżak

Sygn. akt III RC 527/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 26 lipca 2022 r. M. R., działając jako przedstawicielka ustawowa swoich małoletnich dzieci Z. K. i M. K. (1), domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych na ich rzecz od M. K. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 17 lipca 2019 r. w sprawie IC 2452/18 z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie na rzecz M. K. (1) oraz z kwoty po 800 zł miesięcznie do kwoty po 1200 zł miesięcznie na rzecz Z. K., płatnych z góry do rąk matki małoletnich powodów, do 15-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że od daty ostatniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego, zaszły zmiany zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, jak i w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podkreśliła, że powodowie są w wieku szkolnym, rozpoczęły naukę i poza kosztami pomocy naukowych pojawił się wydatek związany z obiadami w szkole (po 70 zł na dziecko). Poza tym obecnie małoletnia Z. leczy się u alergologa (koszt wizyt 170 zł i leków 40 zł miesięcznie przez 6 miesięcy w roku). Natomiast M. leczy się u laryngologa (koszt wizyty 180 zł). Ponadto powodowie korzystają też z leczenia stomatologicznego. Przedstawicielka ustawowa powoda wskazała też, że aktualnie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży odzieży dla dzieci przez internet i niewiele zarabia, a pozwany pracuje zagranicą i osiąga wysokie dochody. Zaznaczyła, że miesięczny koszt utrzymania Z. K. wynosi 2200-2500 zł, a M. K. (1) jest nieznacznie niższy z uwagi na mniejsze koszty leczenia . (k. 3-12).

W odpowiedzi na pozew M. K. (2) wniósł o oddalenie powództwa w całości jako oczywiście bezzasadnego. W uzasadnieniu podniósł, że żądana kwota alimentów przekracza jego możliwości zarobkowe i majątkowe, a ponadto znacznie przekracza usprawiedliwione potrzeby małoletnich dzieci, albowiem nie nastąpiła tak istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów. Pozwany podnosił też, iż matka powodów pozostaje z związku partnerskim, a jej partner pracuje i uzyskuje dochody. Wskazał, że jego wydatki w Polsce wynoszą 2482,35 zł miesięcznie (tj. 524 euro), w tym 1500 zł alimentów na rzecz powodów oraz rata kredytu na budowę domu 747,50 zł. Natomiast uwzględniając wydatki jakie ponosi podczas pobytu w Niemczech łączna kwota jego kosztów stanowi kwotę 1889,11 euro miesięcznie. (k. 38-40)

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2022 r. strona powodowa sprecyzowała, że wyższych alimentów domaga się od dnia wniesienia pozwu, zaś pozwany M. K. (2) uznał powództwo co do Z. K. do kwoty po 950 zł oraz co do M. K. (1) do kwoty po 850 zł. (k. 69).

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (k. 72).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni Z. K. ur. (...) i M. K. (1) ur. (...), pochodzą ze związku małżeńskiego M. R. i M. K. (2), który został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 17 lipca 2019 r. w sprawie IC 2452/18. W wyroku orzekającym rozwód Sąd zasądził alimenty od pozwanego M. K. (2) na rzecz małoletniej Z. K. po 800 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego M. K. (1) w kwocie po 700 zł miesięcznie, w obu przypadkach płatne z góry do rąk matki małoletnich, do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

W tym czasie powódka miała 6 lat, natomiast powód 5 lat. Dzieci były ogólnie zdrowe i uczęszczały do przedszkola, gdzie korzystały z obiadów (koszt z obiadami i nadgodzinami ok. 150 zł za dziecko). Córka zaczęła uczęszczać na zajęcia dodatkowe z j. angielskiego, ale zrezygnowała z powodu częstych przeziębień. Koszt miesięcznego utrzymania małoletnich określała wówczas łącznie na kwotę 2500 zł.

W dacie rozwodu matka powodów pracowała w komisie samochodowym i zarabiała ok. 1650 zł netto miesięcznie. Ponadto na każde z dzieci otrzymywała świadczenie 500+. Natomiast pozwany pracował w Niemczech jako pomocnik budowlany - zbrojarz i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości ok. 2200 euro netto miesięcznie. Pobierał

w Niemczech zasiłek na dzieci pomniejszony o kwoty 500+. Pozwany spędzał czas z dziećmi, gdy przyjeżdżał do Polski i wówczas mieszkał z nimi w jednym domu.

Wysokość alimentów w wyroku rozwodowym ustalono zgodnie z żądaniem stron, które doszły do porozumienia w tej kwestii.

Dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia powodów k. 13, 14, akta sygn. I C 2452/18 Sądu Okręgowego w Kielcach, a w nich: pozew k. 1-3, wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 17 lipca 2019 r. w sprawie IC 2452/18 k. 74, zeznania stron k. 71-72.

Obecnie M. R. ma 36 lat. Z zawodu jest ekonomistą. Zamieszkuje w tym samym domu co w dacie rozvodu. Dom ten stanowi jej własność i jest położony w miejscowości (...). Zamieszkuje z powodami oraz z małżonkiem, z którym zawarła związek małżeński w lipcu 2022 r. Jej mąż ma 9-letnie dziecko, na które łoży po 800 zł tytułem alimentów. Poza tym są świadczenia dodatkowe. Ojczym powodów nie ma majątku poza dwoma samochodami, zarabia ok. 3500 zł netto miesięcznie i posiada oszczędności w kwocie ok. 30 000 zł. Ponadto ma dostać od byłej żony spłatę w kwocie 150 000 zł. M. R. od lipca 2020 r. prowadzi działalność gospodarczą - handel odzieżą dziecięcą i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości ok. 3000 zł miesięcznie. Zmieniła pracę, aby mieć więcej czasu dla dzieci. Pobiera świadczenia 500+ na dziecko i świadczenia na dzieci z Niemiec w podobnej wysokości. Środki te odkłada na przyszłe potrzeby dzieci i w ten sposób zgromadziła ok. 100.000 zł. Ma możliwość dysponowania tymi pieniędzmi. Sama nie posiada oszczędności. Ponosi wydatki na zakup opału - w roku 2022 wydała na ten cel 13000 zł- oraz opłaty za gaz 70 zł miesięcznie, prąd 187 zł miesięcznie, telewizję i internet 110 zł miesięcznie, wywóz odpadów 34,50 zł miesięcznie, wodę i ścieki 65 zł miesięcznie. Razem z pozwanym zaciągnęła kredyt na budowę domu i spłaca go ratą po 750 zł miesięczna (drugie tyle spłaca pozwany). W wyniku podziału majątku wspólnego spłaciła pozwanego kwotą 68.000 zł i do spłaty pozostało jej jeszcze 200.000 zł. Twierdzi, że na spłatę pozwanego pieniądze uzyska od obecnego męża i rodziny.

Aktualnie Z. ma 9 lat, M. ma 8 lat, małoletni uczęszczają do państwowej szkoły podstawowej. Dzieci są dowożone do szkoły przez matkę samochodem jej małżonka (koszt paliwa ok. 200 zł miesięcznie). Poza tym korzystają z wycieczek szkolnych i w ostatnim roku szkolnym powódka była na trzech wycieczkach, których koszt wyniósł około 400 zł, a powód na dwóch o co stanowiło koszt około 190 zł. Małoletni w szkole spożywają obiady (ich aktualny koszt wynosi po 100 zł, do czerwca 2022 roku było po 70 zł od dziecka). Poza tym na żywność małoletnich ich matka wydaje do 600 zł miesięcznie. Na składki szkolne przeznaczają po 200 zł rocznie. Małoletni od dwóch lat uczęszczają na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego z przerwą w wakacje. W bieżącym roku zajęcia kosztują po 140 zł miesięcznie za dziecko (tj. 1400:12=116 zł miesięcznie). Ponadto matka ponosi koszty środków czystości dla dzieci (po ok. 100 zł na dziecko) oraz odzieży i obuwia (po 1500 zł rocznie na dziecko czyli 125 zł miesięcznie). Zapewnia dzieciom prezenty (koszt ok. 700 zł rocznie) i zakupuje prezenty okolicznościowe dla kolegów i koleżanek małoletnich powodów. W roku 2022 żadne z rodziców nie organizował powodom wypoczynku wakacyjnego. Do czerwca 2022 r. małoletni chodzili na basen, co kosztowało 300 zł miesięcznie za dziecko i aktualnie wydatek ten już nie występuje. Nadto Z. leczy się u alergologa (w tym roku były 3 wizyty koszt 300 zł i koszt leków 600-700 zł rocznie) i była u okulisty (koszt wizyty 180 zł , a okularów 767 zł). Ponadto co dwa miesiące dzieci chodzą na wizyty do ortodonta (koszt wizyty 100 zł od każdego z powodów). Rok wcześniej były leczone stomatologicznie i w ubiegłym roku matka zakupiła małoletnim aparaty ortodontyczne, za które zapłaciła łącznie 2400 zł. Na leki związane z przeziębieniami wydaje ok. 500 zł rocznie na dziecko. Miesięczny koszt utrzymania każdego z dzieci określa na kwotę po 2000 zł. Poza powodami nie ma innych dzieci.

M. K. (2) ma 37 lat. Z zawodu jest mechanikiem. Zamieszkuje sam w miejscowości (...) w Niemczech w wynajętym mieszkaniu. Pozwany nadal pracuje w Niemczech na budowie i zarabia do 2200 euro netto miesięcznie (z tym że w miesiącach zimowych jego dochody spadają do 1600 Euro miesięcznie). Ma partnerkę, która mieszka osobno. W czasie pobytu w Polsce pozwany przebywa u swojej matki w K.. W 2022 r. był w Polsce cztery razy, za każdym razem przez tydzień czasu. Twierdzi, że powodowie nie chcą zostawać u niego na noc dlatego nie ma kontaktów z noclegami. W bieżącym roku spotkał się z dziećmi kilka razy (łącznie do 7 dni) i na dojazdy do z K. do K. przeznaczał 150 zł (koszt paliwa na trasie K.-K.-K.). W czasie spotkań zabiera dzieci do kina czy restauracji. Na prezenty dla nich wydał w 2022 r. po 400 zł. Swoje miesięczne wydatki wskazuje na 1900 euro (czynsz za wynajęte mieszkanie 450 euro, wyżywienie 500

euro, ubezpieczenie auta 90 euro, telefon 25 euro, paliwo 100 euro, kredyt na budowę 750 zł miesięcznie). Ponadto w Polsce ponosi koszty telefonu 60 zł, telewizji 30 zł i ubezpieczenia 120 zł. Posiada samochód z roku 2012 r oraz oszczędności 60.000 zł, które otrzymał tytułem spłaty od byłej żony. Za środki pieniężne ze spłaty zamierza zakupić mieszkanie. W 2022 r. był z partnerką u swojej siostry we W. i ponosił tylko koszty przelotu w kwocie 800-900 zł za dwa bilety. Poza powodami nie ma innych dzieci.

Dowody: częściowo zeznania M. R. k. 69-71, zeznania M. K. (2) k. 71, zaświadczenia lekarskie k. 17-18, zaświadczenie od stomatologa k. 19, spis kosztów ortodonty k. 20, umowa podnajmu lokalu mieszkalnego pozwanego k. 41-43, potwierdzenia przelewów k. 47-50, faktury VAT k. 51,52

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów. Ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, a ponadto przedmiotowe dokumenty nie wzbudzały również wątpliwości Sądu, co do rzetelności i wiarygodności zawartych w nich treści. Sąd w ustaleniach faktycznych nie oparł się jedynie na przedłożonych paragonach fiskalnych, ponieważ nie sposób uznać ich za dokument, gdyż brak na nich informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu opisanego na paragonach i na czyje potrzeby zakup ten został wykorzystany.

Poza tym do ustaleń faktycznych Sądowi posłużyły osobowe dowody w postaci zeznań pozwanego i częściowo zeznań matki powodów. Zeznaniami M. R. Sąd dał wiarę tylko częściowo bowiem nie obdarzył ich przymiotem wiarygodności w zakresie w jakim twierdziła, że koszt utrzymania każdego z małoletnich powodów wynosi po ok. 2000 zł miesięcznie. W tym miejscu podnieść należy, że powyższa okoliczność nie została wykazana, a poza tym zważywszy że matka powodów w skali miesiąca do dyspozycji ma alimenty oraz kwotę 3000 zł z tytułu pracy, z której musi utrzymać nie tylko dzieci, ale i siebie, jest mało prawdopodobne, aby na same dzieci przeznaczała łącznie 4000 zł miesięcznie. Uwadze Sądu nie umknęło też, iż matka powodów podaje, że świadczenia 500+ i z Niemiec odkłada dla dzieci, a zatem nie użytkuje ich na potrzeby bieżące małoletnich, jednak może z nich skorzystać w przypadku wydatków okazjonalnych, bądź takich które wykraczają poza usprawiedliwione potrzeby dzieci. Do takich Sąd zaliczył kwotę 900 zł rocznie jaką matka powodów miała wydatkować na prezenty kolegów i koleżanek swoich dzieci bowiem wydatek ten w takiej wysokości nie jest usprawiedliwiony.

Natomiast zeznania pozwanego Sąd wykorzystał w całości bowiem okazały się spójne i wewnętrznie uporządkowane. Podnieść przy tym należy, że ogólnie pozwany nie kwestionował poszczególnych wydatków związanymi z powodami, ale całościowy koszt ich utrzymania w kwocie po 2000 zł miesięcznie, który w jego ocenie wynosi najwyżej do 1700 zł miesięczne na dziecko.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów jest częściowo zasadne.

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Natomiast przepis art. 138 k.r.o. stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że małoletni powodowie Z. K. i M. K. (1) nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiadają dochodów ani majątku, a zatem mają prawo do pełnej alimentacji ze strony swoich rodziców.

W tym miejscu podnieść należy, że wyrok ustalający wysokość alimentów na kwotę po 700 zł miesięcznie na rzecz powoda M. i po 800 zł miesięcznie na rzecz powódki Z. został wydany w dniu 17 lipca 2019 r., a więc żądanie podwyższenia alimentów zgłoszono po upływie trzech lat. Istotnym jest również, że alimenty ustalono ugodowo i wówczas Sąd nie badał szczegółowo jakie są miesięczne potrzeby małoletnich. Natomiast wbrew twierdzeniem strony

powodowej w życiu powodów nie występują takie wydatki, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów do kwot żądanych w pozwie. Niewątpliwie wzrosły koszty wyżywienia dzieci (do ok. 600-700 zł uwzględniając koszt obiadów szkolnych). Nadto leczenie Z. u alergologa i okulisty generuje nowe wydatki. Dzieci zaczęły też leczenie u ortodonta i obecnie korzystają z wycieczek szkolnych oraz z lekcji j. angielskiego. Sąd miał też na uwadze ogólny wzrost cen artykułów codziennego użytku.

Biorąc pod uwagę przedmiotowe wywody oraz kierując się zgromadzonymi dowodami i doświadczeniem życiowym Sąd ocenił, że miesięczny koszt utrzymania Z. K. wynosi aktualnie ok. 1500 zł i ok. 1350 zł w przypadku M. K. (1). Do kosztów tych nie można wliczać wydatków ponoszonych wcześniej (basen czy zakup aparatów) albowiem aktualnie koszty te już nie występują, a alimenty dotyczą potrzeb bieżących.

Oceniając sytuację finansowo - majątkową pozwanego M. K. (2) to jest ona porównywalna do sytuacji w roku 2019. Pozwany pracuje u tego samego pracodawcy w Niemczech i w 2019 r. jego miesięczny dochód wynosił ok. 2200 euro netto miesięcznie, a obecnie jego wynagrodzenie to także ok. 2200 euro netto miesięcznie. (k. 71) Trzeba jednak pamiętać, że rynek pracy w Niemczech jest na tyle atrakcyjny, że pozwala na osiąganie dodatkowych dochodów, tym bardziej, że pozwany nie musi się opiekować dziećmi i może skupić się na zarabkowaniu. Natomiast oceniając sytuację finansową matki powodów to należy zauważyć, że obecnie jej zarobki są wyższe, a poza tym ma dla dzieci więcej czasu i może liczyć na wsparcie finansowe pracującego męża.

Oceniając, w jakim zakresie każde z rodziców powinno partycypować w kosztach utrzymania dzieci, Sąd uwzględnił, że pozwany nadal przebywa i pracuje w Niemczech i jego kontakty z dziećmi są rzadkie. W roku 2022 widział się z dziećmi zaledwie kilkukrotnie i poza alimentami przeznaczył na prezenty dzieci po 400 zł rocznie. Natomiast dzieci pozostają cały czas pod opieką matki, która swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich wypełnia częściowo poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie.

Z tych względów pozwany powinien w większym zakresie partycypować finansowo w kosztach utrzymania dzieci.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd na podstawie art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 138 k.r.o. orzekł o podwyższeniu świadczenia alimentacyjnego na rzecz każdego z powodów o kwotę 150 zł do kwoty po 950 zł miesięcznie w przypadku powódki Z. K. i - po 850 zł miesięcznie - w przypadku powoda M. K. (1), w obu przypadkach od daty wyrokowania (to jest zgodnie z żądaniem strony powodowej). Powyższe odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego, a jednocześnie uwzględnia usprawiedliwione potrzeby powodów. Pozostałą kwotę na utrzymanie powodów winna wyłożyć ich matka (punkt I i III wyroku).

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane, albowiem oparte na błędnym założeniu poczynionym przez matkę małoletnich, iż koszt utrzymania każdego z powodów wynosi 2000 zł miesięcznie (punkt II i IV wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych wydano na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 1125) uwzględniając, że pozwany ostatecznie uznał pozew i powództwo uwzględniono zgodnie z jego uznaniem. Jednocześnie Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu na podstawie art. 100 k.p.c., bowiem żądanie zostało uwzględnione tylko częściowo (punkt V wyroku).

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (punkt VI wyroku).

sędzia Ewelina Dzierżak